

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΑΚΗ

Γεννήθηκε στη Μινωτική. Μεγάλωσε μεταξύ Ελλάδας και Ελβετίας. Πολύτιμη του κόσμου η Ηθοποιός Μαργέλλου δημιουργεί ένα ξεχωριστό εικαστικό σύμπαν με υλικά επεξεργασμένα με κλωστή, ένα κορδόνι παπουτσιού, ένα σπέρμα μπορεί να φτιάξουν το εικαστικό της σύμπαν. Το έργο της περιλαμβάνει ποικίλα μέσα έκφρασης: κατασκευές με ανακείμενα καθημερινής χρήσης, σχέδιο, ζωγραφική, γλυπτική και site-specific εγκαταστάσεις, καθώς και performances. «Αιχμάλωτο σύνηθες υλικό που έχουν γίνει χρησιμοποιήσιμα, ηθελά, καθώς σέρνεται πάνω στα καθίσματα τους πάντα φέρει. «Αν δούλεψα με κάτι καινούργιο, θα αναζητούσα την προέλευσή του. Βρίσκω ενδιαφέρον το να εντάξω και πεταμένα υλικά μέσα στη δουλειά μου. Ένα "no-robotic" υλικό με κρέει να του βρω μια νέα ταυτότητα τοποθετώντας το πλάι σε κοντότητα ανακείμενα».

Πότε ήταν η πρώτη φορά που αισθανθήκατε ότι θέλετε να δημιουργήσετε με τα χέρια σας;

«Παιδί, από τα πρώτα καλοκαίρια που ερχόμουν στην Ελλάδα για διακοπές, έρθα να χρησιμοποιώ τα χέρια μου χάρη στη γιαγιά μου, η οποία μου έδειξε πώς να φροντίζω τα φρούτα και τα λαχανικά στο μισοστάδι μου στην Κερατέα, αλλά και πώς να κεντάω».

Θυμάστε το πρώτο σας έργο;

«Ένας 32χρονος πλέον γυνάνθρωπος που ζωγράφισα με χρώματα γουάζο. Δεν έλασε ποτέ και υπήρξε ακόμη σε ένα καταρτίο στα βουνά όπου μεγάλωσα».

Η εφηβική σας επιθυμία ήταν να γίνει γλύπτης. Μάλιστα στο Γέιλ σας δίδαξαν για ζωολογία, λεπιδόφιλια και Καλών Τεχνών. Η αγάπη σας για τη μελέτη του ανθρώπινου σώματος έχει επηρεάσει τελικά την τέχνη σας;

«Είναι η αρχή και το τέλος σχεδόν κάθε έργου που έχω φτιάξει ως τώρα. Η ακριβότητα και η συνεχής προσπάθεια συστάσεις του ανθρώπινου σώματος δεν παύουν να με εκπνέουν και επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την εικαστική μου πρακτική».

Απορροφήσατε από το Γέιλ με τη Καλόν Τεχνών, ανακάλυψατε με σπουδές φωτογραφίας και χαρακτηρισία στο Κολόμβιο, αλλά επιστρέψατε στην Ευρώπη για σπουδές στο σχέδιο στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Σάουθμπερι. Σε φρακμάσατε ως χρόνια και η διασπορά σας στο εξωτερικό ως δημιουργός;

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΥΡΑΣ ΜΑΡΓΕΛΛΟΥ

«Η αναγνώρισή μου από την Ελλάδα το 2002 για να σπουδάσω στις ΗΠΑ ήταν παράλληλα και επιστροφή στη γενέτριά μου. Ήμια εκεί για έξι χρόνια και θυμάμαι αυτό το διάστημα ως μια αναζήτηση του παρελθόντος που με διεκδούλησε αργότερα στο να λύσω κάποιους "κόμπους" που είχαν δημιουργηθεί μέσα μου μεγαλώνοντας. Τα χρόνια αυτά με βοήθησαν να διαμορφώσω την ταυτότητά μου ως ανθρώπου και ως καλλιτέχνη».

Ποια είναι η πιο έντονη ανάμνησή σας από εκείνη την εποχή;

«Στο πρώτο μάθημα σχεδίου που διάλεξα στο Γέιλ, ο καθηγητής μας έθεσε ως προέπιση για να μας δειχθεί στο μάθημα να παραδοσούμε σε διάστημα δύο ημερών 50 σχέδια από κάρβουνο διαστάσεων 46 x 21 εκ., τα οποία να απεικονίζουν σκηνές ενός πάρκου που βρίσκονται εκτός campus, μισή ώρα με τα πόδια στην κορυφή ενός λόφου. Όσοι

Η νεαρή εικαστικός που τα τελευταία χρόνια διαγράφει διεθνή πορεία μιλάει στο ΒΗΜΑmagazine για τα σχέδιά της, τη «γέννα» της δημιουργίας και τις στιγμές που την καθιέρωσαν».

ήμισαν διατεθειμένοι να το κάνουν, περάσει αμέσως, σταμάτησε. Η τάξη τελικά μεώθηκε κατά το ένα τρίτο του αρχικού αριθμού φοιτητών, όπως ήταν και αναμενόμενο. Ο σεμινάριστος, αν και απαιτητικός, Ρην παρέμεινε ως τέρας ο απαιτητικός μου καθηγητής από το Γέιλ».

Ποιες θεωρείτε τις σημαντικότερες στιγμές της πορείας σας μέχρι στιγμής;

«Μια χρονιά-όραση στην πορεία μου ήταν το 2018, όταν με κάλεσαν να εκθέσω στο Λος Άντζελες στην Baert Gallery, η οποία θεωρείται μια διεθνώς φημισμένη αίθουσα τέχνης. Εκεί τα έργα μου έλαβαν μια πολύ καλή κριτική από την εφημερίδα "LA Times", πράγμα που με έδρασε ως πρόνο γιατί δεν είχα μεγάλες προσδοκίες ως πρωτοεμφανιζόμενη καλλιτέχνη σε άγνωστα νερά, αλλά και επειδή ήταν ευρύως γνωστό ότι ο κριτικός τέχνης Ντέβιν Πάτζελ είναι ιδιαίτερα αυστηρός. Ακόμα πιο σημαντική στιγμή της ζωής μου ήταν η επανέκθεσή μου ως καλλιτέχνης μετά τον ερχομό της πρώτης μου κόρης, της Σελ, το 2014».

Ο διάσημος επιμελητής Νόλο Κολόμιο έχει γράψει ότι υπάρχει μια διαφορετική ποιότητα στη δουλειά σας, «που κάνει τον θεατή να αισθάνεται την παρουσία σας σε κάθε βήμα της δημιουργίας». Σε ποιο βαθμό σας αφορά ο διάλογος με το κοινό;

«Η Αλληλεπίδραση ενός έργου με τον θεατή αποτελεί ίσως και το πιο ουσιαστικό κομμάτι της δημιουργίας. Για μένα η ολοκλήρωση ενός έργου επιτυγχάνεται όταν ο θεατής εναισθητοποιείται από την αισθητική απόδοση του θέματος που πραγματεύεται και επιθυμεί με τον δικό του τρόπο την εμπειρία που βιώνει μαζί με το έργο».

Ποια είναι τα άμεσα σχέδιά σας;

«Σε συνεργασία με την ιστορική τέχνη Μαρία Μινώλη, έχουμε μια συμμετοχή σε ένα δρόμο που αποσκοπεί στην αφήγηση του κοινού για το θέμα της κατάληξης του πλαστικού και την επαναχρησιμοποίηση ανακυκλωμένων υλικών. Παράλληλα, ετοιμάζω τη δεύτερη σπουδή μου έκθεση στην Baert Gallery του Λος Άντζελες και τη συμμετοχή μου σε διεθνή φεστίβαλ τέχνης με την ελληνική γκαλερί Λίνο Χωρίδης. Τέλος, δουλεύω ένα νέο έργο για τη φετινή διενέργησή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης».